

Pasiune spirituală

Nu este vorba aici de simple rețete, ci de calea biblică. Această cale este, pe de o parte, o cale a bucuriei, deoarece Dumnezeu dorește să ne aprindă inima și să ne facă capabili să împlinim planurile Sale, dar este, de asemenea, o cale care este adesea neplăcută și care ne face să privim adânc în interiorul nostru.

A. Personal (Peter Blaser)

Introducere

Nu știu cum stai tu cu pasiunea spirituală. De câte ori te-ai mai gândit la asta, de câte ori ți-ai dorit-o, de câte ori nu a mers, de câte ori ai fost dezamăgit, resemnat? Sau poate că acest lucru nu ți-a păsat niciodată și acum ești foarte curios, plin de așteptări?

Ei bine, pasiunea spirituală este adesea tratată ca o carte de rețete. Trebuie să faci asta și aia și atunci vei avea pasiune spirituală. Un lucru trebuie să-l stabilim foarte clar: pasiunea spirituală nu este activism! Pasiunea spirituală nu înseamnă efort până când limba îți atinge podeaua! Pasiunea spirituală înseamnă relație! Pasiunea spirituală are mult de-a face cu iubirea – dar nu cu iubirea așa cum o înțelegem noi, oamenii, de multe ori. Pasiunea spirituală ne poate duce la limitele rezistenței noastre. Pasiunea spirituală poate părea foarte calmă la exterior. Pasiunea spirituală se poate manifesta emoțional. Modul în care se manifestă pasiunea spirituală depinde și de tipul nostru de personalitate.

Gordon MacDonald a spus: „Îmi amintesc de atitudinea mea atunci când alți oameni veneau la mine cu anumite idei despre pasiunea spirituală. Ar fi trebuit pur și simplu să imit ceea ce funcționase pentru ei. Când eram tânăr, cred că am încercat vreo duzină de tehnici. Am făcut cu zel tot ce mi s-a spus să fac. Dar rezultatele, în măsura în care au existat, au fost doar de scurtă durată și am

descoperit că nu există scurtături, nici trucuri, nici căi ușoare pentru a cultiva o relație intimă cu Dumnezeu și pentru a menține o pasiune care să ne susțină pe parcursul călătoriei vieții noastre.

Nu este vorba aici de rețete simple, ci de calea biblică. Această cale este, pe de o parte, o cale a bucuriei, pentru că Dumnezeu vrea să ne aprindă inima și să ne facă folositori pentru planurile Sale, dar este și o cale care este adesea neplăcută și ne face să privim adânc în interiorul nostru.

Chemarea este doar începutul

În biografia vieții noastre alături de Isus există, într-adevăr, un început clar definit: nașterea din nou, respectiv pocăința și primirea lui Isus ca Domn personal. Prin acest act, Duhul Sfânt a intrat în viața noastră. Asta înseamnă că suntem:

- lucrarea lui Dumnezeu
- Templul lui Dumnezeu
- Sare și lumină
- Infinit de prețioși, iubiți, apreciați, respectați
- Colaboratori ai lui Dumnezeu, ambasadori
- Sfinți
- Iubiți
- Membri ai familiei și concetățeni
- Chemați
- Cei apropiați ai lui Dumnezeu, prietenii Lui
- Mântuiți
- co-moștenitori
- Ambasadori
- Alesii
- Copiii lui Dumnezeu
- Cei drepti
- înscriși în Cartea Vieții
- desăvârșiți în Hristos
- o membră a Trupului lui Isus
- păstrați cu Duhul lui Dumnezeu

Avem:

- acces la Dumnezeu

- o speranță vie – o perspectivă
- viața veșnică
- un Mijlocitor înaintea lui Dumnezeu

Ce simți când te gândești la aceste adevăruri biblice? Fii împuternicit de Cel care te-a creat pe tine și întregul cosmos.

Din acest prim pas și din conștientizarea faptului că ești copil al lui Dumnezeu, se naște prima iubire – sau, mai bine zis, o pasiune arzătoare. De aceea este important să ne reamintim mereu aceste lucruri. În închinarea autentică și profundă, inima noastră se încălzește și această iubire este hrănită – pentru că orice iubire are nevoie de hrană! Pentru a ajunge la pasiune, a o recâștiga sau a o dobândi pentru prima dată, este necesar un proces de creștere – sau Dumnezeu poate să cuprindă pe cineva în mod brusc și total – dar și în acest caz urmează procesele de creștere. Dumnezeu dorește să ne modeleze din ce în ce mai mult după planurile Sale – iar aceste planuri sunt întotdeauna cele mai bune pentru noi. (Rom. 8, 28) Povestea lui Iacov la Penuel ne oferă câteva învățăminte importante despre principiile lui Dumnezeu 1. Gen. 32, 25-32

- Înșelăciunea și viclenia lui Iacov pentru a obține binecuvântarea de întâi născut reprezintă începutul unui lung proces de învățare pe care Dumnezeu îl parcurge împreună cu Iacov.
- Iacov este pe drum să-și pună ordine în viață
- La râul Iabok, o siluetă se năpustește asupra lui. Iacov trebuie să simtă că îi este în joc viața
- Are loc o luptă aprigă – niciunul dintre ei nu cedează
- Iacov îl întâlnește pe Dumnezeu și primește o nouă identitate

Pasiunea spirituală are legătură cu imaginea pe care mi-o fac despre Dumnezeu!

Se potrivește această idee cu imaginea noastră despre Dumnezeu, aceea că El ne întâmpină astfel? În așa fel încât să credem că ne omoară? Gândul că Dumnezeu ne atacă, ne pune la încercare, ne asaltează și ne pune în pericol nu ne este foarte familiar.

- O imagine comună, dar unilaterală și nu foarte profundă, este aceea a unui Dumnezeu al iubirii – adică incredibil de drăguț. Asociem repede iubirea cu

„drăguț”, „prietenos” și, în adâncul sufletului nostru, cu „în cele din urmă inofensiv”, după deviza: **Bunicul cel bun, complet surd**. Imaginea unui Dumnezeu inofensiv nu a fost niciodată corectă.

- Iubirea lui Dumnezeu în Isus pe cruce nu este o iubire drăguță și inofensivă. Este o iubire profundă, dramatică, „brutală”! Isus, Fiul Său, a trebuit să moară în chinuri! Dumnezeu își aruncă Fiul și, odată cu el, propria Sa inimă în adâncul cel mai adânc. Aceasta este iubirea – pentru ca noi să devenim liberi!

(W. Kopfermann)

- Imaginea unui Dumnezeu drăguț și iubitor, a unui prieten bun, nu corespunde cu ceea ce spune Biblia și, pe de altă parte, nu corespunde cu ființa și inima lui Dumnezeu.
- Dumnezeu este și rămâne Păstorul cel bun, care face tot ce-i stă în putință pentru a-și conduce turma pe căi bune. Păstorul face acest lucru prin strigăte, prin chemări, merge în față, dar, în funcție de situație și de oaie, folosește și toiagul și câinele său. La fel, părinții iubitori și buni trebuie uneori să ia măsuri dure pentru a-și ajuta cu adevărat copilul pe termen lung

Iubirea adevărată și profundă trebuie uneori să fie și dureroasă.

- Dar Dumnezeu este și Dumnezeul care spune: „Duceți-vă și odihniți-vă puțin!” (Mc 6, 31)

Dumnezeu nu este un Dumnezeu care cere efort neîncetat – Dumnezeu dorește o relație și, pornind de la aceasta, acțiunile noastre care corespund voinței Sale.

- Dumnezeu este Tatăl bun care a dat totul pentru tine, El este Tatăl care dă daruri bune. Este Dumnezeul care te-a primit ca fiu al Său și care vrea să-ți dăruiască toată bogăția Sa. El nu vrea să ți-o refuze. Problema este că, adesea, avem alte concepții despre bogăție, despre belșug, despre o viață bună și demnă de trăit decât Tatăl cel bun!

Imaginile noastre despre Dumnezeu sunt puternic influențate de imaginile noastre despre societate. În lumea noastră occidentală, bogăția, recunoașterea, sănătatea, consumul, libertatea sunt simboluri ale unei vieți împlinite, bune și demne de trăit.

Poți să ai lipsuri, să accepți privări, poți să renunți la anumite lucruri, poți să trăiești în suferințe și necazuri, atât interioare, cât și exterioare, și totuși să ai o viață împlinită, plină de recunoștință, plină de sens și bogată! Acestea nu sunt contradicții! (Filipeni 4, 12)

Ce imagini despre Dumnezeu îți determină relația cu El?

Când Dumnezeu ne conduce către o viață mai plină (din care izvorăște și pasiunea spirituală) – și asta este voia Lui (Ioan 10, 10; Col. 2,10) – atunci drumul nu este drept și ușor în sus, ci trece prin rupturi, prin zdrobiri. El ne aduce în situații de nevoie, ne aruncă în crize și ne întâlnește chiar acolo. Mărturisirea lui Iov după perioada sa grea de suferință a fost: „Doar din auzite îl cunoșteam pe Dumnezeu, dar acum ochii mei Te-au văzut!” (Iov 42, 5) Dar El ne întâlnește și pe „Muntele Transfigurării”, unde putem vedea slava Sa. Dumnezeu are multe posibilități, El nu se lasă limitat!

Toți mesagerii cu adevărat folosiți de Dumnezeu au trecut prin astfel de momente pentru a deveni roditori și a se lăsa călăuziți de Dumnezeu. Câteva exemple:

- Petru – negarea – umilirea – conștientizarea de sine – înainte te-ai legat singur – altcineva te va lega și te va conduce acolo unde nu vrei
- Ilie – depresie – dorește să moară sub tufiș

Ieremia – a blestemat ziua nașterii sale

- Pavel – boală și slăbiciune, lapidare, biciuire etc.
- Hudson Taylor, abătut, descurajat
- John Wesley, o soție care-i stă în cale, obstacole
- Spurgeon – batjocură, ostilitate
- Wilhelm Pahls – moartea soției sale
- Crize personale???
- etc., etc.

Dumnezeu ne iubește (chiar dacă sună cinic și dur) poate niciodată atât de concret ca în aceste vremuri, când El intervine în viața noastră și ne face să trecem prin cele mai grele încercări. Situații în care ajungem la limitele noastre și

nu mai știm ce să facem – când lucrurile devin cu adevărat grele – când avem impresia că o forță copleșitoare se năpustește asupra noastră! – așa cum trebuie să-i fi fost lui Iacov la râu.

Cine tânjește după o viață mai îmbelșugată va fi condus prin rupturi și zdrobiri.
(W. Kopfermann)

Înainte ca Dumnezeu să ne dăruiască plinătatea Sa, El ne conduce în sărăcie.
Înainte de a ne lăsa să trăim ziua, El ne conduce în noapte. (W. Kopfermann)

Pasiunea spirituală nu înseamnă să înoți pe un val de succes și euforie, ci înseamnă să rămâi credincios chiar și în mijlocul zdrobirii, înseamnă să faci din interesele lui Dumnezeu interesele tale, înseamnă să crezi în Dumnezeu că El ne satisface și ne umple până în adâncul sufletului, înseamnă să-l încredințezi viața ta. Asta necesită curaj! A face din interesele lui Dumnezeu interesele mele se realizează numai prin zdrobirea eului meu.

Ps. 51, 19; Ps. 34, 19; Ps. 147, 3; Ezechiel 6, 9

Înainte ca Dumnezeu să ne ducă pe munții credinței, El ne conduce în cele mai adânci văi ale încercării – pentru ca noi să rămânem dependenți de Dumnezeu!

Ce reacții trezesc în tine aceste cuvinte? Frică? Respingere?

Este normal - dar este o expresie a neîncrederii față de Dumnezeu că El îți poate face viața cu adevărat bogată.

1. **Principiu biblic fundamental** (vezi fișierul PDF)
2. **Descoperirea decisivă a lui Iacov**(vezi fișierul PDF)
3. **Întrebarea decisivă (sau consecința)**(vezi fișierul PDF)
4. **A fi pasionat din punct de vedere spiritual înseamnă a depinde de Dumnezeu!**(vezi fișierul PDF)
5. **Dumnezeu să vă binecuvânteze!** (vezi fișierul PDF)
6. **Bucuria - sentimentul - iubirea - pasiunea** (vezi fișierul PDF)

Să dezvoltăm o pasiune pentru Isus

- A-L cunoaște pe Dumnezeu
- A pune ordine în relații
- Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea pasiune
- Răbdare
- Sfârșit sau început

Pe scurt și, de fapt, foarte simplu:

Rugăciunea sinceră, în care îi încredințăm lui Isus stăpânirea asupra vieții noastre, încrederea că El va revărsa toată plinătatea Sa în viața noastră, indiferent de ce, când și cum se va întâmpla, precum și rugăciunea pentru o iubire plină de pasiune față de Isus, va fi cu siguranță ascultată de Dumnezeu – iar pasiunea spirituală va fi rezultatul!

Pentru articolul complet, consultați fișierul PDF

[Pasiune spirituală](#)

Teste de pasiune

[Testul personal de pasiune pentru echipă](#)

[Pasiune în echipă](#)

Bibliografie:

Aufatmen 1/96; Wolfram Kopfermann; Ruptură și plenitudine, întâlnirea cu Dumnezeu în adâncuri

Aufatmen 1/96; Jack Deere: Mintea și inima, redescoperirea pasiunii

Înapoi la prima iubire; Gordon MacDonald, Proiecția J

Referințe:

Conținut / Autor: Weekend**regional** al liderilor, 4-5 noiembrie 2000, Peter Blaser, Federația Evanghelică Elvețiană a Grupurilor de Tineret (BESJ)

Drepturi de autor: www.besj.ch

Imagine: www.juropa.net